

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 122. Quid circa hoc statutum Jure novo Tridentini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

Quest. 121. Quid jure civili, & quid jure canonico antiquo statutum de raptoribus in ordine ad contrahendum matrimonium, cum ea, vel etiam cum aliis.

Resp. Primò: Jure civili non solum prohibetur matrimonium inire cum femina rapta, ut constat ex *c. unic. de rapt. mulier.* Sed etiam irritum est tale matrimonium; idque, etiamsi mulier existens in potestate raptoris liberè consensisset. Ut constat ex *Auth. de raptis mulierib.* ibi: *tale stare (hoc est, subsistere seu vires habere tanquam validum) etsi rapta voluerit, prohibemus.* item *collat. 9. nov. 144.*

2. Resp. secundò: Jure Canonico antiquo, nimirum, *c. statutum. 27. q. 2.* ubi dicitur: *Si quis Sponsam alterius rapuerit, publica auctoritate multetur, & sine spe conjugii maneat;* statutum, ut raptor sponsæ alienæ contrahat impedimentum, non quidem dirimens, sed impediens contrahendi cum quacunque alia muliere, ut qui alienum matrimonium ausus turbare, merito privetur proprio. Prædictum verò impedimentum non incurritur, si mulier rapta non fuerit desponsata, vel etiam, si contraxerit tantum sponsalia de futuro; nomine enim Sponsæ in odiosis non venit sponsæ de futuro. *Sanch. l. 7. d. 1. 2. n. 45. Castrop. cit. p. 2. §. 2. n. 9. Pirh. ad tit. de raptorib. n. 16.* Sed requiritur, ut actu contraxerit sponsalia per verba de præsentem seu matrimonium; perinde autem est, si fuerit virgo, si corrupta, sive matrimonium illius consummatum, sive ratum tantum; quia jus non distinguit, & in utroque casu fit injuria matrimonio per raptum. *Pirh. l. c.* Item non incurritur, si vir sciens abduci sponsam suam, non renitatur; cum illud impedimentum latum in favorem viri; *Castrop. l. c.* si autem vir renitatur, & sponsa consentiat, contrahit hæc quoque illud impedimentum, ita ut dissoluto matrimonio illo nulli alteri licitè nubere possit. *Castrop.* Item non incurritur, nisi carnalis copula cum rapta sit actu secuta; cum in materia favorabili (qualis est matrimonium) ejus impedimenta sint restringenda. *Pirh. cit. n. 26.* cum *Sanch. n. 46.* De cætero hoc impedimentum impediens, quò minus matrimonium cum ulla alia deinceps contrahi possit, uti & cætera hujusmodi impedimenta orta ex crimine modò consuetudine præscripta sublata sunt.

3. Resp. tertio: Jure canonico antiquo, nempe *c. de puellis. c. si autem. & c. seq. 36. q. 2.* matrimonium cum raptoe absolute erat irritum. Quod tamen jus antiquum alio subsequente jure antiquo correctum, nempe *c. accedens. de raptorib.* ubi: *rapta puella (etiam invita & renitens ab initio, in ipso raptu, ut Host. ibid. v. rapta) legitime contrahet cum raptoe, si prior dissensio transeat postmodum in consensum (expressum vel tacitum, ut Host. ibid. v. consensum) & quod ante displicuit tandem incipiat placere, dummodo ad contrahendum sint legitima persona, hoc est, nullo alio impedimento canonico, puta ætatis, consanguinitatis impedita.*

Quest. 122. Quid circa hoc statutum jure novo Tridentini.

Resp. De eo sic statuit Trident. *sess. 24. c. 6. de reform. matrim. statuit S. Synodus inter raptorem & raptam, quamdiu illa in potestate raptoris manserit, nullum posse consistere matrimonium. Quòd si rapta a raptoe separata, & in loco tuto ac libero constituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor*

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. IV.

in uxorem ducat; & nihilominus raptor ipse & omnes illi consilium, auxilium & favorem præbentes sint ipso jure excommunicati, ac perpetuo infames, omniumque dignitatum incapaces, & si clerici fuerint, de proprio gradu decidant teneatur præterea mulierens raptam, sive eam duxerit, sive non, decenter arbitrio Judicis dotare &c. Unde patet, raptum hodiernum esse impedimentum dirimens matrimonium cum rapta, non quidem perpetuum, sed temporale, donec libertati suæ restitatur, & violentia illi illata cesset. Hinc colligenda & circa hæc notanda sequentia.

2. Primò: Incurri hoc impedimentum dirimens vi Tridentini, etiamsi mulier sit corrupta, inhonestata, meretrix; cum Concilium loquatur generaliter de rapiente feminam causâ matrimonii, non attendens qualitatem personæ, sed libertatem matrimonii, quæ etiam deficere potest, licet persona sit inhonestata. *Sanch. l. 3. d. 13. n. 14. Vincent. de Justis. de disp. mar. l. 2. c. 18. n. 40. Krimer. l. c. n. 519.* contra *Beckman. l. de doctrin. juris. v. raptus* dicentem; si meretrix abducta vi, non dici raptum jure canonico.

3. Secundò: Matrimonium adhuc esse nullum, etiamsi rapta constituta in potestate raptoris revera liberè consentiat; cum Concilium exigat ad valorem matrimonii, non tantum liberum consensum raptae in matrimonium, sed & ut plene sit libera à potestate raptoris, & ab eo separata. *Sanch. l. c. n. 7. Pirh. l. c. n. 19.* cum communi & in hoc correctum est jus antiquum, vi cujus ad validè contrahendum matrimonium non requirebatur, ut puella extra potestatem raptoris constituta consensum præbeat, sed sufficiebat, si etiam sub ejusdem potestate constituta liberè consentiret. *Barbos. ad c. accedens. de raptorib. n. 2.* citatus pluribus.

4. Tertio: non esse matrimonium nullum, quod quis feminam desponsatam sibi per verba de futuro cum ejus consensu abducens è domo parentum, etiam iis invitis, cum ea contrahit coram parochò & testibus, etiamsi rapta non constituatur extra potestatem raptoris, & ab eo separata; cum non sit propriè raptus, si sponsa volens abducatur; & concilium solum irritaverit matrimonium celebratum cum rapta, dum hæc est in potestate raptoris contra voluntatem suam, vel quando rapta ad celebrandum cum ea matrimonium clandestinum. *Pirh. cit. n. 19.* citato *Azor. p. 3. l. 3. c. 14. q. 2.*

5. Quarto, non esse invalidum matrimonium celebratum cum ea, quam quis abduxit etiam invitam, non animo contrahendi cum ea matrimonium, sed solius libidinis explendæ gratiâ, vel ex causa alia, dum femina, etiam necdum constituta extra potestatem raptoris, liberè consentit in matrimonium. Ita probabilius *Sanch. cit. d. 13. n. 3. & 4. Rodriq. Tom. 1. sum. cas. 213. n. 7. Coninck. d. 31. du. 4. Laym. cit. c. 13. in fine. Less. l. 4. c. 3. n. 64. Castrop. l. c. n. 11. Corrad. in pr. disp. Apost. l. 7. c. 6. n. 49. Pirh. n. 22.* contra *Azor. l. c. Sa. v. matrim. n. 9. Veracruz. in append. ad specul. conjug. ubi de raptu. pag. 81. §. hic considerandum &c.* eò quòd decretum illud Concilii sit penale & correctorium juris communis, & quòd Concilium in eo intendat favere libertati matrimonii; ideòque illud attentatum ex raptu reddit irritum, ut ea irritatione coerceat raptorem, videntes se finem suum consequi non posse, adeòque non extendendum ad raptorem ex causâ libidinis. *Castrop. l. c.* Videtur tamen sufficere ad hoc impedimentum, quòd mulier causâ libidinis in principio rapta, dein à raptoe vi detineatur causâ matrimonii cum ea contrahendi; cum illa detentio

ex hoc fine, in quantum constituat abductionem, est raptus causa matrimonii, Vincent. de Justis l. c. l. 4. c. 6. & ex eo Krimer. l. c. n. 511.

6. Quinto, venire hic nomine raptoris, non solum illum, qui physice rapit, sed etiam eum, cujus nomine, mandato, & ad ejus petitionem femina rapitur; ita ut matrimonium a mandante, petente cum ea initum, dum est in ejus potestate, sit invalidum, non vero initum cum ea a mandatario. Pirh. n. 23. Corrad. l. c. l. 7. c. 6. n. 51. Krimer. n. 518. Item is, qui rapuit motu proprio feminam, non ut ipse, sed alius cum ea contraheret matrimonium, valide contrahit cum ea liberè consentiente, etsi adhuc constituta sub potestate raptoris. Idem est de eo, qui raptori consilium praebeat; quia poena illa statuitur raptori, qui rapuit eo fine, ut ipse cum ea matrimonium contrahat, qualis non est ille consiliarius. Pirh. l. c. Sanch. l. c. n. 6.

7. Sexto incurri poenas raptui à Trident. statutas, adeoque & illam inhabilitatem contrahendi cum rapta matrimonium, quia haec est poena inter reliquas statuta, etiam si copula cum rapta non sit secuta; quia non punitur hac poena raptus commissus libidinis causa, sed factus causa ineundi matrimonii. Pirh. n. 24. Sanch. n. 8.

8. Octavo, incurri hoc impedimentum, etsi rapta causa contrahendi matrimonii nondum sit deducta ad locum destinatum; cum sufficiat, quod raptor violenter ex dicta causa eam abstraxerit in potestatem suam, utpote per quam violentam abstractionem jam est consummatum delictum raptus, & perfecte irrogata injuria libertati matrimonii. Pirh. l. c. Sanch. n. 10. Non tamen incurri, si de uno loco in alium moraliter diversum. V. G. de una camera in aliam abripiatur. Haunold. de jur. & just. Tom. 6. tr. 2. c. 2. n. 541.

9. Nono, incurri etsi femina violenter abducta, dein manens in potestate raptoris, liberè consentiat contrahere matrimonium; secus, si ab initio volens sit abducta, & dein mutata voluntate resistat abductioni. Pirh. n. 25. Sanch. n. 9.

10. Decimo, non incurri, si solum precibus importunis, vel etiam donis & pecuniâ inducta sit, ut consentiat sui abductioni; nisi forte preces illae ob adjunctas minas vel metum reverentialem aequiparentur violentiae; quia aliâ non est propriè raptus. Sanch. n. 11. Pari modo non esse raptum poenis Tridentini, adeoque dictae inhabilitati obnoxium, si dolo falsisque promissis abducatur, cum non sit violentia, censent Castrop. n. 15. citatis Sanch. eod. n. 11. Gutt. de mat. c. 86. n. 14. & 15. Pirh. num. 26. non obstante, quod dolus sufficiat ad poenas juri civili statutas; eò quod Trid. solis raptoribus inter reliquas poenas imponat dictam inhabilitatem, quales propriè non sunt, ubi abest violentia.

11. Undecimo, non incurri, si sponsa de futuro lubens invititis parentibus, tutoribus abducatur. Castrop. n. 14. Pirh. n. 28. juxta c. penult. de raptor. Secus esse, si sponsa de futuro renitens abducatur, eò quod adhuc laedatur libertas matrimonii, dum vi abducitur, ut matrimonium contrahat, tenent Pirh. l. c. Castrop. cit. n. 14. citans Sanch. d. 13. n. 15. Gutt. n. 22. contra Henric. l. 12. de mat. c. 14. n. 4. & 5. Less. l. 4. c. 3. n. 70. cum quibus sentire videtur Barbof. ad c. 6. de raptor. n. 4. citans pro hoc Rebell. de oblig. just. p. 2. l. 3. q. 12. n. 5. Farin. cit. q. 145. n. 88. Anton. Genueni, in pract. ecclesiast. q. 6. num. 91. & alios; ex quibus tamen aliqui id sic limitant; nisi sponsa haberet causam justam resiliendi à sponsalibus.

12. Duodecimo, non incurri hoc impedimentum, dum femina consentiens & volens abducitur, non tantum invitis parentibus, sed etiam iis invititis & renitentibus, ut probabilius docent Sanch. l. 7. d. 13. n. 13. Castrop. l. c. n. 12. Cönnick. cit. d. 31. du. 4. in fine. Less. l. c. du. 9. n. 70. Reginald. in foro penit. l. 22. n. 31. contra Henric. l. c. Gutt. l. c. n. 17. Farin. n. 121. Tusch. Tom. 6. v. raptor. concl. 5. Bonnac. & alios apud Barbof. in c. 6. de raptor. num. 3. Laym. n. 4. Pirh. n. 27. Quamvis horum posteriorum prior sententiam contrariam dicat non improbabilem, alter valde probabilem; siquidem dictum impedimentum latum est à Concilio in favorem matrimonii, ne femina invita & repugnans cogatur cum raptoe contrahere matrimonium; jam vero libertati matrimonii non obest illa parentum repugnancia, cujus proinde non meminit Concilium, sed solius puellae consensus.

Quaest. 123. Num etiam raptus viri factus à femina inducat dictum impedimentum.

R Esp. Si femina rapiat virum nolentem & contradicentem ad ineundum secum matrimonium hoc impedimentum uti & ceteras poenas à Tridentino statutas non incurri; eò quod non loquatur nisi de viro raptoe, & decretum poenale & correctorium extendi non debeat ultra expressa, tenent Pirh. l. c. n. 28. Sanch. cit. d. 13. n. 16. sic quoque ait Castrop. l. c. n. 16. poenas illas non extendi ad raptos feminas, quia jus non praesumit violentiam inferendam viro. Addit tamen, quod, si aliquando viro inferatur violentia, ea stante, non posse consistere matrimonium, secus ea cessante, tamen si extra potestatem raptricis non sit. De cetero locum quoque in hoc casu, dum nimirum mulier robusta & autoritate pollens causa matrimonii rapit virum. V. G. adolescentem timidum, esse decreto Tridentini, & incurri verè impedimentum raptus dirimens, tenent absolute Vinc. de Justis. de dispens. mat. l. 2. c. 18. a n. 75. Haunold. l. c. a n. 549. quos citat & sequitur Krimer. n. 522. eò quod licet dictum decretum odiosum sit & poenale loquens solum de raptoe, & non de raptrice, adeoque videatur non extendi ultra expressa, id tamen locum non habeat, quando ratio legis porrigitur etiam ad non expressa; in praesente autem casu ratio legis, quae est libertas matrimonii, aequè patet in femina rapiente virum, quam in viro rapiente feminam. Adde, quod, cum leges non ferantur de iis, quae rarissime contingunt, sed solum de frequenter contingentibus; rarissime autem mulier rapiat virum, ratio esse potuit, cur Tridentinum non expresserit hunc casum. De cetero probabilius esse feminas raptrices istiusmodi non incurri poenas alias ordinarias raptus, ait Pirh. ad tit. de raptorib. n. 12. citatis Claro §. raptus. n. 6. Menoch. de arbitr. cas. 291. n. 30. Sanch. d. 12. n. 25. Addit quoque in genere, Castrop. Concilium Trident. (intellige quò ad dictam inhabilitatem aliâque poenas) locum solum habere in iis locis, ubi receptum; aliâ standum esse juri antiquo c. fin. de raptorib. ubi illud statuitur, quòd rapta, etiam adhuc constituta in potestate raptoris, liberè tamen cum eo contrahat, valeat matrimonium.

Quaest. 124. An sicut raptus matrimonium, ita quoque dirimat sponsalia, eaque reddat irrita inter raptorem & raptam.

R Esp. Pari modo sicut matrimonium, ita etiam sponsa-